

gen sig for at deltage i den politiske aktion? Hvilken rolle spillede statsministeren?

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Jeg kan sige ganske kort til de spørgsmål, som har at gøre med det spørgsmål, som er stillet, og altså først til spørgsmålet om de italienske fascister:

Dertil er at sige til hr. Thulesen Dahl, at Italien ikke er i en situation, som kan sammenlignes med Østrig.

Til fru Charlotte Antonsen, som spurgte om ansøgerlandene, er der at sige, at der jo var lande – og vi var også blandt dem – som en overgang var bekymrede over enkelte af ansøgerlandenes demokratiske fundament. Jeg tror, at fru Charlotte Antonsen kan huske, at et af de mindre øst- og centraleuropæiske lande var Slovakiet, som havde en periode, hvor der var en diskussion om, hvorvidt vi her havde at gøre med et fuldstændig ægte og velfunderet demokrati. Der var debatter i Europa-Parlamentet og der var også diskussioner her om det.

Men det grundlæggende for mig er i og for sig ikke så meget EU's retsgrundlag. Det grundlæggende er, at EU som sådan, traktaten, jo ikke afskærer en gruppe af lande fra at have nogle klare holdninger og komme med politiske signaler og tilkendegivelser. Og det er lige præcis det, vi gør, fordi vi føler, vi har en pligt til det, og fordi det gælder om i tide at signalere klare og entydige holdninger.

Til hr. Jens Hald, som talte om socialdemokrater: Hr. Jens Hald skal huske, at vi har en fransk præsident, der tilhører et borgerligt parti, vi har en belgisk statsminister, som er formand for et andet borgerligt parti, vi har en spansk statsminister, der tilsvarende er formand for et borgerligt parti, og det er nogle af de lande, der har reageret stærkest.

Hr. Jens Hald nævnte så ordet »stueren«. Må jeg minde hr. Jens Hald om, at min kommentar til det ord faldt, da et bestemt parti her i landet – det var ikke hr. Jens Halds, så vidt jeg husker, men et andet – foreslog, at hvis en knægt havde begået mere end to kriminelle handlinger, så skulle ikke alene knægten smides ud af landet, så skulle hans søskende, hans brødre og familie som helhed smides ud.

Sådan noget vil vi ikke bare lade være usagt. Der skal siges fra, og det knob lidt for hr. Jens Halds parti at få sagt fra i tide på det punkt.

Peter Skaarup (DF):

Statsministeren kommer med en udlægning af noget, som Dansk Folkeparti mener statsministeren har stået for, men lad os nu sige, at den udlægning, statsministeren kommer med, er korrekt, vil det så betyde, at hvis Dansk Folkeparti på et tidspunkt indgår i et regerings samarbejde, så vil statsministeren anbefale de andre lande at iværksætte sanktioner mod Danmark? Er det konsekvensen af de udtalelser, som statsministeren kommer med?

Så vil jeg godt lige sige om det med nazismen, at der er ikke noget parti i Folketinget, der overhovedet har nogen som helst sympati i den retning. Vi tager lige så meget afstand fra det, som statsministeren gør. Det tror jeg gælder alle partier i det danske Folketing. Men jeg synes, statsministeren gør sig skyldig i nogle alvorlige historiske misforståelser:

Tyskland indtog i den tid, som Haider har udtalt sig om her, en offensiv rolle, hvor man var ved at opruste, og hvor man på forskellig vis viste sin magt over for andre lande. Østrig har bestemt ikke nogen som helst holdninger i den retning. Det er ikke ved at opruste.

Der er kommet nogle forkvaklede udtalelser fra en partileder, som man overreagerer fuldstændig imod. Det er et spørgsmål om, at man ønsker et andet styre i Østrig, og ikke et spørgsmål om, at man vil prøve at overtage andre lande eller pålægge andre lande noget.

Lars Løkke Rasmussen (V):

Jeg synes, at det, vi oplever i øjeblikket, er ganske beskæmmende. Nu bringer statsministeren jo selv spørgsmålet om statsministerens egen hukommelse op ved at sige, at der var et parti, der foreslog, at indvandrere i flere generationer skulle udvises, og statsministeren siger: Det var, så vidt jeg husker, ikke hr. Jens Hald, der stillede det forslag.

Hvad er der galt med statsministerens hukommelse, hvis statsministeren ikke er helt på det rene med, at det naturligvis ikke er Venstre, der har stillet sådan et forslag? Men det kniber åbenbart med hukommelsen.

Derfor er det jo altså fortsat relevant at få et klart svar på, hvornår denne her beslutning med klart at sige fra og klart at sige til er truffet hos statsministeren selv, nu hvor statsministeren interesserer sig for spørgsmålet om statsministerens egen hukommelse.

Hermed sluttede spørgsmålet.